

Hadrat Mirza Nasir Ahmad (16.11.1909–09.06.1982)
Den tredje kalifen, vald den 08.11.1965

Efter den andre kalifens bortgång valdes hadrat Mirza Nasir Ahmad till Ahmadiyyaförsamlingens tredje kalif. Han initierade talrika utvecklingsprogram, ett stort antal skolor och sjukhus byggdes bl a i Västafrika, vilka drivs utan egen vinning och till hjälp för den lokala befolkningen. Under hans ledning lyckades Ahmadiyyaförsamlingen bygga den första moskén i Spanien sedan morerna fördrivits för 700 år sedan.

Det islamiska styrelseskicket

I sanning befaller Allah er att överlämna förtroendeuppdragen till dem som är berättigade till dem, och att ni dömer med rättvisa när ni dömer mellan människor. Och det är sannerligen utmärkt med vilket Allah förmanar er. Allah är Allhörande, Allseende.

Och därefter är det regeringens, vilken som än blivit vald, skyldighet att regera med rättvisa, utan någon som helst åtskillnad på grund av ras, färg eller trosuppfattning.

Jag kommer nu i korthet summera de regler som följer på de grundläggande huvudregler som ges i Qur'anen beträffande alla slags styrelseskick:

– En regering är absolut tvungen att skydda sitt folks heder, liv och ägodelar (4:59).

– Den som regerar måste alltid vara rättvis mot individer såväl som mot befolkningsgrupper (4:59).

– Nationella frågor skall beslutas efter rådplägning (42:39).

– En regering måste se till att människans mest grundläggande behov tillgodoses, dvs mat, kläder, bostad (20:119-120).

– Människorna skall ges en fredlig och trygg omgivning och skyddas till sina liv, egendom och heder (2:206).

– Det ekonomiska systemet skall vara rättvist och i god ordning (2:206).

– Hälsovård skall organiseras (2:206).

– Fullständig religiös frihet skall råda (2:257).

– Ett besegrat folk måste behandlas rättvist (5:9).

– Krigsfångar skall behandlas med barmhärtighet (8:68).

– Förbund och överenskommelser skall alltid respekteras (47:5).

– Omöjliga överenskommelser får inte påtvingas de svaga (47:5).

– Muslimska undersåtar åläggs att lyda sittande regering. Det enda undantaget från den regeln är om en regering fullständigt motsätter sig och förhindrar att någon utför sina religiösa plikter och skyldigheter (4:60).

– Om motsättningar med regeringen skulle uppstå, skall dessa lösas med hjälp av de principer som lagts fram i Qur'anen och av den Helige Profeten (Allahs frid och välsignelser vare med honom). Det är aldrig tillåtet att ryckas med av självviska motiv (4:60).

– Människorna åläggs att bistå myndigheterna genom att stödja program som syftar till att främja ett allmänt välstånd och välmående. Det är förbjudet att starta eller deltaga i s k maskningsaktioner och strejker. På motsvarande sätt är det regeringens skyldighet att stödja välgörande ändamål, vare sig de utförs individuellt eller kollektivt och att inte kräva sådana ansträngningar (5:3).

– Alla former av aggressionsyttringar mot andra länder är förbjudna, och det är endast tillåtet att ta till vapen i rent självförsvar (20:132).

(Utdrag ur ett tal som hölls av den fjärde kalifen Hans Helighet Mirza Tahir Ahmad i Canberra, Australien).

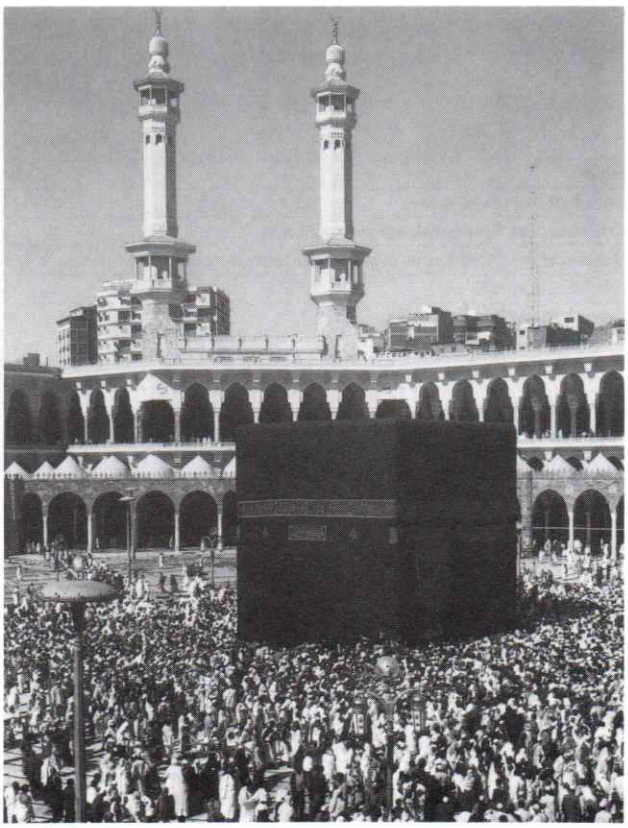

Ka'bah och Moskén i Makka.

Hadrat Mirza Tahir Ahmad (18.12.1928–)
Den fjärde kalifen, vald den 10.06.1982

Efter den tredje kalifens bortgång valdes hadrat Mirza Tahir Ahmad till Ahmadiyyaförsamlingens fjärde kalif. Genom omfattande uppoffringar från församlingen har under hans tid planerna inför 100-års-jubileet inte bara kunnat fullföljas, utan vida överträffats. Den Heliga Qur'anen har översatts till över 100 stora världspråk, hundratals moskéer har byggts runt om i världen bl a. Han fortsätter även sina föregångares tradition att personligen resa runt och besöka församlingarna i olika länder.

Kalif – Vad är det?

Gud ger människorna vägledning, men de kan fritt välja om de vill följa denna eller ej, även om vissa gränser satts för hennes handlingsfrihet.

Gud sände profeter till världen för att vägleda människorna. De medförde rättesnören för just det folk, vid den tid och i det land de sändes till, och dessa levnadsregler utgjorde delar av den stora världsomfattande religion som kallas islam och som fulländades av den Helige Profeten Muhammad (Guds frid och välsignelser vare med honom). Moses, Jesus och allan andra tidigare profeter har förutsagt profeten Muhammads ankomst och uppgift, och den som tror på Gud, kan därför inte undgå att tro på alla Guds profeter.

När en profet går bort måste hans arbete emellertid fortsätta, och detta sker genom en Kalif, en Efterföljare som är profetens ställföreträdare på jorden, en vald andlig ledare. Institutionen som sådan kallas Khilafat, vilket betyder "efterföljd". Efter den Helige Profeten Muhammad valdes Abu Bakr, Omar, Othman (Osman) och Ali, i samma ordning, till hans efterföljare. Detta Khilafat i islams tidiga historia, Khulafa-i-Rashidin, upphörde i och med att världsliga potentater tilltvingade sig även det religiösa ledarskapet. Genom Mirza Ghulam Ahmad, den Utlovade Messias (Guds frid vare med honom) ankomst, förde Gud muslimerna tillbaka till den sanna islam och ett nytt Khilafat, en ny efterföljd, instiftades och efter en lång svacka började islam, genom denna livsnerv som Khilafat utgör, blomstra igen.

En kalif väljs demokratiskt av ett demokratiskt tillsatt elektorskollegium som representerar församlingarna runt hela världen. Genom samtliga medlemmars intensiva och innerliga böner till Gud att Han skall leda de troendes hjärtan och låta dem enas om den person som Gud betraktar som den värdigaste att inneha detta ämbete, står den utvalde oantastlig inom sitt ämbete, på livstid, under gudomlig ledning. Som människa kan han begå misstag, men inte som Guds sakförare i grundläggande religiösa frågor. Kalifen vördas som sänd av Gud till församlingens ledning och härskar med oinskränkt makt i religiösa frågor.

Kalifen kan inte jämföras med en president som man efter en bestämd ämbetstid ersätter, inte heller med en kung som ärver sitt ämbete. Kalifen är medelpunkt för den enskildes känslor och därigenom församlingens medelpunkt. Han är en förebild i moraliskt och andligt hänseende. Han bär hela församlingens sorger och bekymmer. Hans enda strävan är att behaga Gud och tjäna mänskligheten. Han är en välsignelse från Gud!

Q.S.

Hozur

Ahmadiyya-rörelsens nuvarande ledare, den fjärde kalifen, heter Mirza Tahir Ahmad, och tituleras Hans helighet (Hadrat). Av församlingens medlemmar kallas han Hozur. Han föddes den 18 december 1928 i Qadian (Indien) och är sonson till den Utlovade Messias.

I religiöst hänseende fostrades han dels av sin berömde fader, den andre kalifen, och dels av sin ädla farmoder, hadrat Nusrat Djahan och sin moder, hadrat Maryam, vilka båda var ättlingar till den Helige Profeten Muhammad (Allahs frid och välsignelser vare med honom). Han tränades på olika poster inom församlingen, först av sin fader och senare av sin äldre broder, den tredje kalifen, först i Qadian och sedan i Rabwah, den världsomfattande Ahmadiyya-rörelsens två centra.

Trots intensiva studier i olika skolor i Qadian, Lahore och London, samt vid missionärskollegiet i Rabwah, deltog han ändå aktivt i församlingens verksamhet, bl a i Ahmadiyyaförsamlingens organisation för unga män (Khuddamul-Ahmadiyya), för vilken han så småningom valdes till ledare. I vuxen ålder fortsatte han sin verksamhet inom organisationen för vuxna män (Ansarullah) och valdes slutligen till dess internationelle ordförande.

Waqf-i-Djadid, en då nygrundad institution som kom att få mycket stor betydelse, och som ansvarar för spridandet av islams ljus på den pakistanska landsbygden, låg också inom hans ansvarsområde. Han var djupt fäst vid sitt land och sitt folk, och var en av föregångarna till People's Party i Pakistan, vilket han, även om han föredrog att hålla sig i bakgrunden, i högsta grad bidrog till att skapa, utforma och bygga upp.

Att han skulle komma att upphöjas i andligt hänseende hade förutsagts redan före hans födelse, vilket besannades när han, den 10 juni 1982 av ett elektorskollegium, valdes till Ahmadiyya-rörelsen fjärde kalif.

Hozur uppbådade då alla tillgängliga missionärskrafter och intensifierade ansträngningarna för att sprida Ahmadiyya, den sanna islam, ett underbart fredsbudskap, vitt och brett, och väckte uppmärksamhet och stort intresse bland Pakistans folkmassor. För att hejda framgångarna utfärdade den dåvarande militärdiktatorn inte bara krigslagar och undantagstillstånd, utan hetsade även fundamentalisterna till att sätta igång en häxjakt mot Ahmadiyyerna över hela Pakistan.

Till slut blev Hozur tvungen att lämna Pakistan, och han avreste öppet och helt legalt. Ett nytt huvudkontor har temporärt i England, varifrån han kraftfullt leder församlingen, som nu genom Allahs nåd fått fäste i 120 olika länder. Under Hozurs skickliga men varma och kärleksfulla ledning expanderar Ahmadiyyat hela tiden i snabb takt. Hans täta besök i olika västeuropeiska missinärscentra, USA, Kanada och Fjärran Östern och hans personliga engagemang är till stort stöd och uppmuntran för alla församlingens medlemmar och sporrar dem till att vilja tjäna islam och mänskligheten. Hans besök i Västafrika helt nyligen var epokgörande.

Och i år firar Ahmadiyyarörelsen runt om i hela världen sitt 100-års- jubileum...

Kamal Yousuf, imam
Övers. E Löfgren

I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn

Jubileumsbudskap

(Ett budskap med anledning av vårt hundraårs-tacksägelsejubileum)
av Hadrat Mirza Tahir Ahmad ledare och överhuvud för Islams världsomfattande Ahmadiya Djama'at.

Idag, för etthundra år sedan, ägde en förvånansvärd händelse rum i en avlägsen liten by (Qadian) i den indiska provinsen Punjab. Det var en händelse som skulle komma att ändra historiens gång.

Där framträdde en religiös ledare särskilt utsedd av Gud att, under den yttersta tiden, vägleda mänskligheten. Hans namn var Mirza Ghulam Ahmad (1835—1908), och han grundade islams världsomfattande Ahmadiyyarörelse (Ahmadiya Djama'at). Han lade på ett enastående sätt grunden till en enad mänsklighet. Han löste de konflikter och motsättningar som rådde i världen beträffande ankomsten av en global reformator.

Anhängare till alla de stora religionerna (judar, kristna, muslimer, hinduer, budhister, zoroastrier, Konfucius efterföljare) väntade otåligt på att en utlovad reformator skulle komma i enlighet med olika förutsägelser i sina heliga skrifter.

Judarna trodde att Messias skulle återuppliva judendomen, de kristna hävdade att Jesu andra ankomst skulle föra himlens konungarike nära, muslimerna trodde att Messias och Mahdi, med gemensamma krafter, skulle åstadkomma islams slutgiltiga pånyttfödelse, hinduerna väntade på att Gud själv skulle komma i Krishnas gestalt, och budhisterna väntade hoppfullt på Buddhas reinkarnation.

Hur skulle Gud kunna sända olika sändebud samtidigt — och låta var och en åkalla Gud på sitt eget sätt, och kalla mänskligheten till olika vägar och ideologier, som står i konflikt med varandra? Så löd den komplicerade fråga som ställdes av Mirza Ghulam Ahmad från Qadian.

Det uppenbarades för honom att alla profetior beträffande ankomsten av olika reformatorer verkligen var sanna. De innebar emellertid att endast en enda reformator skulle komma, och att han i sin person skulle kombinera alla de stora världsomfattande reformatorernas egenskaper, särdrag och andliga kraft, vilkas återkomst hade utlovats. Han skulle vara Guds förkämpe, iklädd de olika profeternas mantlar. Mirza Ghulam Ahmad förkunnade också att den religion, som av Gud Allsmäktig utvalts som den universella och slutgiltiga bekräftelsen av Hans enhet och att Han är EN, är islam.

Så i enlighet med den gudomliga befallningen, gjorde Mirza Ghulam Ahmad anspråk på att vara just denne globale reformator, som hade utsetts till att verka inom islam, i fullständig underkastelse under den Helige Profeten Muhammad, den siste lagbärande profeten, måtte Allahs frid och välsignelser vara med honom.

Detta var ett förvånansvärt anspråk. Det är än mer förvånansvärt att denna ensamma röst, så obetydlig i hela världens ögon, överhuvud taget upphovs. Några få svarade på hans kallelse med fullständig tro, tillgivenhet och obegränsad underkastelse. Å andra sidan fanns det många andra som gav upphov till en storm av fientligheter, vars like sällan skådats i mänsklighetens historia.

Hans anhängare utsattes för helt otroliga förföljelser. De berövades all religös frihet så väl som de mest basala grundläggande rättigheterna. I några länder stiftades till och med lagar som gjorde det straffbart för dem att bekänna och utöva sin tro. Trots allt detta misslyckades den enorma oppositionen helt i sina försök att hindra Ahmadiyas frammarsch, och Ahmadiya Djama'at gör idag snabbare framsteg än någonsin. Alla illvilliga fanatikers ansträngningar, vare sig som individer, grupper eller regeringar, har totalt misslyckats i sina föresatser att utrota Ahmadiyyat från jordens yta.

Gud bistod Sin tjänare, Mirza Ghulam Ahmad, uppfyllde alla Sina löften och "lät hans budskap nå alla jordens hörn". Gud räddade hans anhängare (ahmadierna), beskyddade dem mot allt ont och överöste dem med oräkneliga välsignelser.

Det är därför, för att upphöja Allahs namn och lovprisa Honom för oräkneliga bevis på Hans frikostighet, som Ahmadiyyarörelsens medlemmar firar hela året 1989 som en tacksägelsehögtid och ett hundraårsjubileum.

Vid detta högtidliga tillfälle bjuder jag i all ödmjukhet och i djupaste uppriktighet alla mina medmänniskor i hela världen att förena sig med islams Ahmadiya Djama'at!

Jag åkallar Gud, Som är Allvetande och alltid Närvarande, som mitt vittne på att Ahmadiya Djama'ats budskap inte är någonting annat än SANNINGEN: Det är ISLAM i all dess ursprungliga och ofördärvade renhet.

Forts. sid 16

Forts. från sid 15

Mänskligheten frälsning är beroende av att denna fredens religion accepteras och antages. Islam är den religion som gör sig av med all diskriminering man och man emellan, och som river ner alla de murar som rests på grund av ras, färg eller trostillhörighet.

Islam befriar människan från syndens band och styrker hennes band till sin Skapare, det är en religion som är så enkel och ändå så organiserad. Islam tillåter ingen exploatering, varken social, politisk, ekonomisk eller religiös. Islams politiska filosofi har inte plats för falsk eller svekfull diplomati. Islam föreskriver en absolut moral, som tillämpas inom varje enskilt område i det mänskliga livet.

Islam tillåter varken tvång för att sprida sitt eget budskap eller att någon annan religion gör det. Terrorism – även om den sker för det ädlaste mål – är totalt oförenligt med islams lära.

Det är Ahmadiyyarörelsens fasta övertygelse att islam är universalbotemedlet för mänskligheten alla lidanden, sjukdomar och problem som finns idag. Islam lär oss att såvida människan inte lär sig leva i fred med sig själv och sina medmänniskor kan hon inte leva i fred med sin Gud heller!

Det är till denna islam som jag inbjuder mänskligheten!

Jag är fullt medveten om att för mången flyktig åskådare har Ahmadiyyat ännu inte utvecklats till en tillräckligt potent kraft för att kunna åstadkomma en global omvälvning och för att vara värd någon allvarligare eftertanke.

Lyssna till den förkunnelse, vilken Hadrat Mirza Ghulam Ahmad meddelade under ledning av den gudomliga uppenbarelse han erhöll mot slutet av förra seklet:

"Den tiden har nu dragit nära, då jag kommer att vinna en magnifik seger, ty det finns en annan Röst som talar till stöd för det jag säger, och det finns en annan Hand som styr och ger stöd åt min hand. Världen kan ännu inte uppfatta det, men jag ser det, det finns en himmelsk ande som talar inom mig och ger nytt liv åt varje ord och varje bokstav jag uttalar. En häftig rörelse och en svallvåg har brutit fram i himlen, och den har förmått denna jordiska varelse att stå upp på Guds befallning. Varje människa som inte blivit nekad förlåtelse och frälsning kommer snart att få se med egna ögon att jag inte gör dessa anspråk på eget initiativ. Kan de kallas seende ögon, vilka inte klarar av att känna igen en man av sanning? Kan den kallas levande, som inte alls är medveten om denna himmelska kallelse?"

Det är troligt att många är skeptiska till vad jag säger och ställer sig frågande till sanningshalten och djupet i min tro på Ahmadiyyas storslagna framtid. I slutet av den kristna erans första århundrade, måste de svaga och förtryckta tidens kristna ha känt det ungefär så som jag känner det idag. Den tidens människor såg ned på dem, hånade dem och retades med dem. Ändå hyser jag inte det allra minsta tvivel om att en dag kommer att gry före utgången av nästa sekel, då den tidens människor kommer att se tillbaka med en förvåning som inte är mindre, över vår tids människors ovisshet och avsaknad av tro.

Låt mig till slut, av hela mitt hjärta, få erbjuda er att följa uppropet från den yttersta tidens reformator. Ty i det kommer ni att finna frid, fred och tillfredställelse i era hjärtan, vilket endast kan uppnås genom att man underkastar sig Guds vilja.

Måtte Gud välsigna er!

Mirza Tahir Ahmad.
Överhuvud för Islams Ahmadiya Djama'at
(Ahmadiyarörelsen).

Vi älskar alla,
– men hatar ingen!

Flaggan hissas (Lawai-Ahmadiyyat) den 23 mars 1989, under det att barnen sjunger utanför Nasir Moskén i Göteborg, den första moské som byggdes i enlighet med jubileumsplanen.

I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn

Villkor för inträde

Bai'at, (initiering) i ISLAMS AHMADIYA-församling (Ahmadiya Djama-at), som fastställts av hadrat Mirza Ghulam Ahmad från Qadian, den Utlovade Messias och Mahdi (frid vare med honom).

Den som ansluter sig skall vara fast besluten och högtidligt lova

1. att till sin död avstå från att dyrka eller jämställa någon eller något med Allah.
2. att avhålla sig från lögn och falskhet, otukt, äktenskapsbrott, allt det som kan komma att leda till synd, utsvävningar, grymhet, oärlighet, elakhet och uppror. Att ej heller tillåta sin känslor ta överhanden, hur starka dessa än må vara.
3. att regelbundet bedja de fem dagliga bönerna enligt Guds och den Helige Profetens påbud, samt att försöka bedja "Tahadjud" (d v s bön efter midnatt men före gryningen) regelbundet, att nedkalla "Darud" (Guds välsignelse) över den Helige Profeten Muhammad (Allahs frid och välsignelse vare med honom). Att dagligen be om förlåtelse för sina synder, och komma ihåg Guds givmildhet och att prisa och ära Honom.
4. att under inflytande av sina känslor ej orsaka någon skada för Guds skapade varelser i allmänhet och för muslimer i synnerhet, varken i ord, gärning eller på något annat sätt.
5. att förbli Allah trogen i livets alla skiften, i sorg och glädje, i motgång och framgång, i lycka och prövning, och under alla omständigheter alltid böja sig för Allahs vilja och vara beredd att möta alla former av svårigheter och lidande på Hans Väg, och inte vända sig bort från Gud i motgång, utan gå vidare.
6. att avhålla sig från icke-islamiska seder och böjelser och allt det som kan leda till synd, och fullständigt underkasta sig den Heliga Qur'anens lag och göra Guds Ord och den Helige Profetens (Allahs frid och välsignelse vare med honom) råd till sitt livs rättesnöre.
7. att helt och fullt överge högmod och fåfänga, samt att leva ett anspråkslöst, ödmjukt, hoppfullt, tålmodigt och saktmodigt liv.
8. att hålla religionen, dess värdighet och Islams välgång kärare än sitt eget liv, rikedom, ära, barn eller andra närstående.
9. att ägna sig åt att tjäna mänskligheten enbart för Hans skull, samt att göra sitt yttersta för att hjälpa till och använda sina, av Gud givna, egenskaper och förmåga.
10. att träda in i ett broderskap med denna Guds ödmjuke tjänare, lova mig lydnad i allt gott för Allahs skull och att vara mig trogen i hela sitt liv, att hålla detta broderskapsband så hängivet att dess like inte står att finna i andra världsliga föreningar och samfund, vilka kan kräva plikttrogenhet.

(ur: Ishtihar Takmil-i-Tabligh, av den 12 januari 1889).

Övers: Q.S.

ANSÖKNINGSFORMULÄR (Initiering) V.g. texta

Namn:_____ Födelsedatum:_____

Ev. nytt muslimskt namn:_____ Ålder:_____

Utbildning:_____ Yrke:_____

Nationalitet:_____ Telefon:_____

Fullständig adress:_____

Familjemedlemmar som önskar ansluta sig samtidigt (hustru o/e barn): Dagens datum_____

Namn:_____ Födelsedatum:_____ Namnteckning:_____

Namn:_____ Födelsedatum:_____ Namnteckning:_____

Sökandes namnteckning	Introd. av, namnteckning	Lokal missionär, namnteckning	Chefsmissionär, namnteckning

OBS! Fyll i formuläret och returnera det till närmaste chefsmissionär.

I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn

Ansökan om initiering

Till Hadrat Mirza Tahir Ahmad, Khalifatul-Masih IV (måtte Allah ge Hozur styrka!). Assalamu Aleikum warahmatullahi wa-Barakatuhu.

Jag har läst inträdesvillkoren och accepterar dem helhjärtat och villkorslöst, och vädjar om att Hozur måtte ha godheten att antaga mig som ny medlem.

Jag vittnar om att det inte finns någon gud förutom Allah och att Muhammad är Hans tjänare och Sändebud! (Läses 2 ggr).

Jag anhåller vördsamt om inträde i Ahmadiya Djamaat och söker Allahs förlåtelse för alla mina tidigare synder. Jag skall göra mitt yttersta för att i framtiden avhålla mig från all synd. Jag skall aldrig sätta upp likar bredvid Allah. Jag skall inte hysa onda önskningar. Jag skall inte förtala någon. Jag skall inte orsaka någon lidande. Jag skall ge min tro företräde framför alla världsliga värden. Jag skall alltid underkasta mig islams heliga Bud. Jag skall göra mitt yttersta för att läsa, lyssna till, läsa upp och berätta om den Heliga Quŕanen, den Helige Profetens (Allahs frid och välsignelser vare med honom) traditioner (Hadith) och den Utlovade Messias (frid vare med honom) böcker. Jag lovar att lyda hadrat Khalifatul-Masih i allt gott han måtte ålägga mig. Jag skall alltid ha en fast tro på den Helige Profeten Muhammad (Allahs frid och välsignelser vare med honom) som Profeternas Insegel (Khatamun-Nabiyin), och tro på den Utlovade Messias (frid vare med honom) anspråk.

Jag vänder mig till Dig, Allah, Du min Herre, och bönfaller Dig om förlåtelse för alla mina synder! (Läses 3 ggr).

Du, min Herre, min Allah, jag har felat mot min egen själ, och jag bekänner alla mina synder inför Dig. Jag bönfaller Dig om att förlåta mig, ty ingen annan än Du äger makt att förlåta! Amin.

SKRIV INTE HÄR – ENDAST FÖR OFFICIELLT BRUK!

Mission: Name of Country_____

Registration No_____

Date_____

Signature Missionary Incharge and date_____

Tabshir: 1 – Receipt No and date_____

2 – Acknowledgement No. & date_____

3 – Registration No. & date_____

4 – Acceptance No. & date_____

5 – Despatch No. & date_____

Signature Vakiluttabshir and date_____

Högsta Rådet – Ahmadiyas "riksdag"

Ahmadiyaförsamlingens (Ahmadiya Djama'at) Högsta Råd (internationella Madjlis-i-Shura) är en rådgivande internationell institution som grundades 1922 av den andre kalifen, Hadrat Khalifatul-Mashih II. Rådet sammankallas vanligen en gång årligen för att lägga fram förslag till kalifen i de frågor av internationell betydelse, som i förväg anmälts av de nationella församlingarna i olika länder. Rådet diskuterar även hela Ahmadiya Djama-ats budget.

Det Högsta Rådet består av valda representanter från de olika länderna, samtliga amirer, representanter för olika institutioner som Sadr Amdjuman, Ahmadiya, Tahrik-i-Djadid, Waqf-i-Dj, Ansarullah, Khuddam och Ladjma, samt av kalifen inbjudna experter. Kalifen presiderar själv över Rådet och assisteras av en till detta hedersuppdrag inbjuden medhjälpare.

Efter öppningstalet bildas kommitteer som bearbetar dagordningens olika punkter mer i detalj och sammanställer rapporter som sedan läggs fram för Högsta Rådet för debatt och rekommendation.

Debatterna i Högsta Rådet förs på en mycket hög nivå, och deltagarna bidrar med visdom och kunskap och år av erfarenhet från livets alla skiften. Efter att ha hört Högsta Rådets rekommendation eller de förslag som ges av delegaterna, meddelar kalifen sina synpunkter. Någon gång önskar han tänka igenom det hela ytterligare och skjuter upp beslutet till ett senare tillfälle. Vanligen godkänner kalifen rådets majoritetsrekommendation. Om kalifen någon gång anser att en rekommendation går stick i stäv med någon grundläggande religiös princip, som kalifen ser som sin plikt att upprätthålla, godkänner han inte rekommendationen. I sådana fall förklarar han och belyser hela frågan i detalj. Någon gång godkänner kalifen en modifierad form av den ursprungliga rekommendationen. Kalifens beslut är slutgiltligt.

Debatten i Högsta Rådet går till så här:

a) Den delegat som önskar tala i den fråga på dagordningen som är uppe till debatt, räcker upp handen när kalifen ger sin tillåtelse, och uppger sitt namn och vilket land han representerar. Namnen antecknas på en lista. När hans tur sedan kommer, går han fram till mikrofonen, upprepar namn och lokal församling, och framför sedan sitt inlägg, och håller sig därvidlag strikt till ämnet ifråga. Åsikter som presenteras skall vara av internationell betydelse och de råd som ges skall vara utförbara i praktiken.

b) Kvinnor deltar också som delegater, och sitter bekvämt avskilda från männen.

c) När Högsta Rådet sammanträder, får ingen delegat avlägsna sig utan att först räcka upp handen och begära tillstånd.

d) Ett antal observatörer är närvarande under Högsta Rådets debatter som åhörare. Dessa äger inte tillstånd att yttra sig.

(Sekreteraren för internationella Madjlis-i-Shura.)
Övers: Q.S.

Nationella Rådet – ett landsmöte

Ahmadiyaförsamlingens (Ahmadiya Djama-at) organisation är strukturerad i tre nivåer, den lokala på varje ort, den nationella i varje land och den internationella, som så att säga har hela världen som sitt revir, och samtliga är underställda kalifen.

I varje land har islams Ahmadiya Djama-at en Rådgivande Församling, ett slags landsmöte på nationell nivå. I detta Nationella råd (nationella Madjlis-i-Shura) ingår olika representanter för Khuddamul-Ahmadiya, Ansarullah, Ladjna Imaillah, Tahrik-i-Djadid, Waqf-i-Djadid, den nationella amiren, lokala amirer, missionärer och innehavare av ordförandeposter, Ahmadiya Djama-ats lokalavdelningar. Valberättigad är varje vuxen som betalat sin medlemsavgift och valen äger rum årligen. Ca 0,05% eller 1 på 20 av församlingens medlemmar väljs in i Nationella Rådet. Nationella Rådet debatterar och ger rekommendationer i frågor som rör Ahmadiya Djama-ats interna angelägenheter, budget osv i varje enskilt land.

Q.S.

Arbetsutskottet – ett verkställande organ

På varje enskild ort har Ahmadiyaförsamlingen (Ahmadiya Djama-at) ett Arbetsutskott (lokala Madjlis-i-Amla), ett verkställande organ, som organiserar och ansvarar för det praktiska arbetet i den lokala församlingen. Medlemmarna i det lokala Arbetsutskottet väljs på tre år i öppna val. Här finns de olika sekretariaten för finans, utbildning, spridandet av islam osv.

På nationell nivå finns en motsvarande Arbetskommitté (nationella Madjlis-i-Amla), vars medlemmar utses på tre år av det Nationella Rådet, och som så att säga håller i Ahmadiya Djama-ats olika aktiviteter inom ett visst land.

Slutligen finns på internationell nivå permanenta sekretariat för t ex Sadr Anjuman Ahmadiya, Tahrih-i-Djadid, Waqf-i-Djadid, m fl med heltidsanställda kabinettsekreterare som håller i den världsomfattande organisationen.

De olika föreningarna för främjandet av medlemmarnas andliga, moraliska och fysiska utveckling (kvinnoföreningen, föreningarna för män, unga män, flickor och pojkar, har var och en sin egen organisation och arbetar fristående men är alla underställda amiren. Dessa föreningars internationella ledare ("presidenter") är samtliga underställda kalifen. Q.S.

Den utlovade Messias levnadshistoria

Hadrat Mirza Ghulam Ahmad föddes fredagen den 13 februari 1835 i Qadian (Indien). Han var son till Mirza Ghulam Murtaza, som var jordägare och distriktets ledargestalt.

När han var fem–sex år gammal började Hadrat Mirza Ghulam Ahmad få undervisning av en privatlärare i teologi, arabiska och persiska. Från och med sextonårsåldern undervisades han i medicin av sin far, som även var läkare med lång erfarenhet.

Hans far ville att han skulle ta hand om familjens jordbruk och andra världsliga affärer, men det stod i strid med hans läggning. Sedan tidig ålder var han mest intresserad av religion och han hyste en innerlig önskan om att med själ och hjärta få ägna sig åt att tillbe Gud och tjäna Islam. I enlighet med sin fars önskan, skötte han emellertid jordbruket, men fann inre frid genom bön.

Hans far gick bort 1876 och Hadrat Ahmad kunde då, åtminstone delvis, dra sig tillbaka från de timliga göromålen.

Den religiösa och moraliska situationen var beklagansvärd för Indiens folk på den tiden. Hög och låg, rik och fattig, hängav sig åt olika laster. Islam som religion utgjorde huvudmålet för olika angrepp från kristna missionärer och hinduiska fanatiker.

Den Heliga Qur'anen och den Helige Profeten Muhammad (Guds frid och välsignelser vare med honom) förkastades med förakt. Hadrat Ahmad var så sorgsen och upprörd över detta. Han ville göra något för Islam och för muslimerna, och började därför skriva artiklar i olika tidningar. Han tillbakavisade de anklagelser som Islams fiender riktade, och talade till Islams försvar.

År 1880 skrev han sin berömda bok Brahim-i-Ahmadiya till försvar för Islam. I den utmanade han ledarna för alla andra trosriktningar att–om de kunde–försöka bemöta de argument och bevis han lade fram i den boken.

År 1885 fick han uppenbarelser från Allah, den Allsmäktige, om att Allah hade utvalt honom till att bli denna tidens budbärare och reformator. Och med stöd av en uppenbarelse från Gud, kunde han år 1890, förklara att Jesus, Marias son, som många ansåg vara levande i himlen, istället var död, och att våra dagars Messias och Mahdi, vilka utlovats av Gud, inte var någon annan än han själv (frid vare med honom).

Ur ett föredrag som hölls av Begum Mir Masud Ahmad, på den danska kvinnogruppens årsmöte den 21 augusti 1971 (1350 H.S.).

Amatur-Rauf Begum, hustru till Mir Masud Ahmad, är dotter till Naserah Begum, äldre syster till den tredje kalifen och dotter till den andre kalifen och hans hustru Mahmuda Begum. Begum Mir Masud Ahmad är alltså barnbarnsbarn till den Utlovade Messias.